

O cerere de azil poate fi respinsă dacă solicitantul a participat la activitățile unei rețele teroriste

Nu este necesar ca solicitantul de azil să fi comis personal acte de terorism, nici să fi instigat sau să fi participat la comiterea unor asemenea acte

În 2006, domnul Mostafa Lounani, cetățean marocan, a fost condamnat de tribunal correctionnel de Bruxelles (Tribunalul Corecțional din Bruxelles, Belgia) la o pedeapsă de șase ani închisoare pentru participarea la activitățile unui grup terorist – în speță celula belgiană a „grupului islamic al combatanților marocani” („GICM”) – în calitate de membru de conducere al acestuia, precum și pentru asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, pentru fals și uz de fals și pentru ședere ilegală. Această instanță a statuat, printre altele, că domnul Lounani se făcea vinovat de „participarea activă la organizarea unei filiere de trimitere de voluntari în Irak”. În special, cesiunea frauduloasă de pașapoarte a fost calificată drept „act de participare la activitatea unei celule care își aduce sprijinul logistic la o mișcare teroristă”.

În 2010, domnul Lounani a introdus o cerere de azil la autoritățile belgiene. Acesta a invocat temerea de a fi supus unor persecuții în cazul întoarcerii în țara sa de origine din cauza riscului de a fi considerat de autoritățile marocane islamist radical și jihadist, ca urmare a condamnării sale în Belgia. Această cerere de azil a fost respinsă.

Sesizat cu o acțiune împotriva acestei respingeri, Conseil du contentieux des étrangers (Consiliul Contenciosului privind Străinii, Belgia) a statuat în 2011 că domnului Lounani trebuia să i se recunoască calitatea de refugiat. Conseil și-a confirmat decizia în 2012 după anularea primei sale decizii de către Conseil d'État (Consiliul de Stat, Belgia). Astfel, Conseil du contentieux des étrangers a considerat că faptele imputate în mod specific domnului Lounani nu constituiau infracțiuni teroriste ca atare, întrucât tribunal correctionnel de Bruxelles îl condamnase pe domnul Lounani pentru apartenența sa la un grup terorist, fără a îi reproșa comiterea sau participarea la un act terorist. Nici comiterea, măcar în formă incipientă, a vreunui act precis care să țină de acest tip de infracțiune în ceea ce privește GICM, nici realitatea vreunei acțiuni personale a domnului Lounani, care să îi angajeze răspunderea individuală, în îndeplinirea unui astfel de act nu ar fi fost dovedite. Potrivit Conseil, niciunul dintre actele pentru care domnul Lounani fusese condamnat nu atingea nivelul de gravitate impus pentru a fi calificat drept „act contrar scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite” în sensul Directivei privind statutul de refugiat¹, deși recunoașterea statutului său de refugiat nu putea fi exclusă pe acest temei.

Sesizat în recurs, Conseil d'État a hotărât să adreseze Curții de Justiție întrebări preliminare. Conseil d'État dorește în special să afle în ce condiții un solicitant de azil poate fi exclus de la recunoașterea statutului său de refugiat pentru „acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite” în cazul în care a fost condamnat penal pentru participarea la activitățile unui grup terorist fără să fi comis el însuși un act de terorism.

¹ Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 52).

Curtea constată mai întâi că din dosar nu reiese că domnul Lounani a comis personal acte de terorism, nici că a instigat sau a participat la comiterea unor asemenea acte.

Cu toate acestea, noțiunea „acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite” nu se limitează la actele de terorism. Curtea arată în special că, în Rezoluția 2178 (2014), Consiliul de Securitate „și-a exprimat profunda îngrijorare cu privire la amenințarea gravă și crescândă pe care o reprezintă luptătorii teroriști străini” și și-a exprimat preocuparea cu privire la rețelele organizate de entitățile teroriste prin care se facilitează circulația între state a luptătorilor de toate naționalitățile și a resurselor de care au nevoie aceștia.

Prin urmare, aplicarea excluderii de la recunoașterea statutului de refugiat prevăzute de directivă nu se limitează la autorii efectivi ai unor acte de terorism, ci poate fi extinsă și la indivizii care desfășoară activități de recrutare, de organizare, de transport sau de dotare care călătoresc într-un alt stat decât statul lor de reședință sau decât statul a cărui cetățenie o au, în vederea, printre altele, a săvârșirii, planificării sau pregătirii de acte de terorism.

Curtea amintește că evaluarea finală a cererii de protecție internațională incumbă autorităților naționale competente, sub controlul instanței naționale. Aceasta arată însă, cu titlu de indicații care trebuie luate în considerare, că, potrivit chiar constatărilor Conseil d'État din Belgia, domnul Lounani era membru de conducere al unui grup terorist de talie internațională care a fost înscris în 2002 pe lista Organizației Națiunilor Unite care identifică anumite persoane și entități care fac obiectul unor sancțiuni și care a rămas înscris pe această listă după actualizarea sa. Activitățile sale de susținere logistică a activităților acestui grup prezintă o dimensiune internațională în măsura în care acesta a fost implicat în falsificarea de pașapoarte și a ajutat voluntari care doreau să se deplaseze în Irak. Potrivit Curții, astfel de acte pot justifica excluderea de la recunoașterea statutului de refugiat.

În plus, împrejurarea că domnul Lounani a fost condamnat pentru participarea la activitățile unui grup terorist și că această condamnare a rămas definitivă prezintă, în cadrul evaluării individuale pe care trebuie să o efectueze autoritatea competentă, o importanță deosebită.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106